Winnipegs femtio-årsjubileum

Bearbetning för S. C. T. av J. A. H.

Winnipegs historia är historien om ett samhälle, som på femtio år genomgått en nästan fenomenal förändring; en historia, som vittnar om en tillväxt och utveckling, vars like icke återfinnes i andra samhällens annaler. För femtio år sedan var detta samhälle, som numera tilldragit sig kort sagt hela världens uppmärksamhet, endast en obetydlig handelsstation, en civilisationens förpost med några få primitivt uppförda boningshus, affärslokaler och fastningsverk. I dag är det en stad med moderna skyskrapare, magnifika residens, ståtliga administrativa byggnader, breda, välskötta gator och jättestora affärshus. Som genom ett trollslag har pionjärsamhället förvandlats till en stor, vacker och modern stad. I stället för att för ett femtiotal år sedan ha varit samlingsplatsen för några fattiga men modiga pionjärer, halvbarbariska rödskinn och mindre samvetsgranna Hudson Bay agenter är staden i dag ett viktigt affärscentrum och porten till västerns bördiga slätter. Från en civilisationens förpost har samhället förvandlats till en storstad, som gör skäl för benämningen "Präriens juvel."

Inkorporerades som stad 1873.

Winnipegs historia saknar nästan totalt dramatiska moment. Den är i stället berättelsen om idogt arbete, uthållighet och optimism från de första invånarnes sida.

Första tanken om Fort Garrys inkorporering som stad uppstod hos en mycket aktiv och energisk person vid namn Alexander Begg. Begg såg så många ljusa framtidsförhoppningar för det lilla samhället, att han ville försöka allting nästan på en gång. Det fanns redan vid denna tid en hel del stora egendomsbesittare i samhället, och dessa motsatte sig till en början Beggs inkorporeringsidé. De understöddes av en mr Cunningham, redaktören för Winnipegs första tidning, "The Manitobian," och han begagnade tidningens spalter för att på allt sätt motverka inkorporationen. Begg beslöt då att utgiva en egen tidning, "The Trade Review," för att i denna förfäkta sina planer. Tidningen blev dock icke långlivad. Han urståndsattes sålunda för en tid att propagera sina idéer. Den 16 februari 1872 sammankallades ett allmänt möte, vid vilket W. F. Luxton, som senare samma år begynte utgiva "The Manitoba Free Press," var sekreterare. Detta möte kan sägas ha varit själva upprinnelsen för ett allmännare arbete i och för inkorporationen. Efter en hel del strider och motgångar antogs inkorporeringslagen i Manitobas legislatur den 8 nov. 1873. Stadens folkmängd vid denna tid utgjorde 1,467 personer.

Första stadsvalen.

De första stadsvalen hölios måndagen den 1 januari 1874. Staden var uppdelad i fyra valkretsar, östra, västra, norra och södra. För borgmästareämbetet voro två kandidater uppsatta samt ett större antal aspiranter för aldermannasysslan. Efter en mycket häftig valkampanj avgick T. E. Cornish med segern som borgmästare, och följande aldermän inrostades: J. H. Ashdown, Thomas Scott och Alex Logan. Stadsrådets första sammanträde ägde rum den 19 juni 1874 i en för ändamålet inredd lokal över Lyons klädesbutik (nära det nuvarande nordvästra hörnet av Portage avenue och Main st.). Sedermera hölios stadsrådets möten i ett rum i en byggnad uppförd å en plats, där den nuvarande Robinson & Co:s affär är belägen. Därefter flyttades administrationslokalen till en byggnad, där den nuvarande Board of Trade hallen står. Hörnstenen för stadens första rådhus lades den 17 augusti 1875.

Vid denna tid förekom s. k. öppen röstning vid stadsvalen. Således berättas det, att när borgmästare Logan sökte återval för en andra termin, "voro vid middagstiden rösternas antal lika fördelade mellan de båda kandidaterna, och vid 2-tiden hade Logan ett försprång av 8 till 10 röster, och när röstningen för dagen var över, hade han 50 rösters majoritet." En roande berättelse omtalas från valstriden mellan E. G. Conklin och W. G. Fonseca, vilka båda eftertraktade borgmästareplatsen. Den förstnämnde hade redan från valets början ett gott försprång. Fonseca beslutade därför att söka vinna popularitet genom att inbjuda allmänheten till en s. k. "turkey dinner." Till hans förtretelse intunno sig en hel del av Conklins understödjare, som icke blott nöjde sig med att kasta sina röster för sin favorit, utan även läto kalkonmåltiden sig väl smaka. Conklin vann valet med stor majoritet.

I sina tidigaste dagar saknade Winnipeg all tillstymmelse till järnvägskommunikation. Den enda förbindelselänk med den yttre världen var en s. k. "stage route" till St. Paul. År 1878 påbegyntes emellertid byggandet av Pembina branchen, vilken öppnades för trafik i december samma år. De första järnvägsmaterialen fraktades å prämar till Winnipeg i oktober 1877, när ett lokomotiv och sexton lastvagnar avlastades, där Ogilvie mjölkvarn f. n. är belägen. Lokomotivet köptes från

Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.
Få det äkta PRIS 35c. överallt.

Northern Pacific och installerades som Canadian Pacifics första lokomotiv och hölls i aktiv tjänst för många år, till dess att det slutligen blev placerat, där det nu står såsom ett historiskt minne från de tidigare dagarna. Winnipeg är nu ett viktigt järnvägscentrum med en av världens största enskilda bangårdar. Från Winnipeg utgrena sig järnvägar åt alla håll. Staden är enastående i så fall, att all öst- och västgående trafik passerar genom densamma. På femtio år ha järnvägarna förökats från nämnda enstaka bibana till 25,000 mil av rälsbelagda och tjänstgörande banor.

Finansiell utveckling.

Femtio år sedan fanns endast en bank i Winnipeg, nämligen Merchants' Bank, som organiserats i Montreal 1864, och som öppnade en filial härstädes år 1872. Nu har staden icke mindre än 77 bankfilialer och ett huvudkontor, nämligen Union Bank of Canada. F. W. Alloway var en av stadens första bankirer. År 1879 öppnade han privat bankrörelse under firmanamnet Alloway & Champion, vilken firma även nu bedriver en storartad bankaffär.

Skolväsendet.

När Winnipegs första skolnämnd sammanträdde i juli 1871, bestod den av tre medlemmar: Stewart Mulvey, W. G. Fonseca och Archibald Wright. De voro utrustade med den skollag, som under någon tid förut passerat Manitobas legislatur. Denna lag var i mångt och mycket ofullkomlig, synnerligast när det gällde anskaffandet av medel för bestridandet av undervisningsomkostnaderna. Men skolnämnden blev ej missmodig, den kännetecknades av okuvlig entusiasm och vilja. Det är just denna anda, som markerar den 50-åriga historiens blad, när det gäller frivilligt arbete och uppoffrande för allmänna ändamål. Mr Mulvey och mr Fonseca igångsatte genast en insamling. Den förstnämnde lyckades samla 118 dollars, och den senare 46 dollars. Dessa summor tillsammans med regeringens anslag på 75 dollars utgjorde skolnämndens första rörelsekapital. Oktober 1871 öppnades Winnipegs första skola i Point Douglas med mr W. F. Luxton som förste lärare. 30 barn undervisades det första året. Från denna ringa början har Winnipegs skolväsen nu utvecklat sig så, att det i dag omfattar 69 skolor, 40,600 barn och 240 lärare.

Spårvagnssystemet.

Winnipegs tillväxt och utveckling illustreras mycket tydligt genom spårvagnssystemets utveckling. 1871 års folkräkning visar, att Winnipeg då hade 215 invånare, och tre år senare 7,965. 1881 var samhället knappast mer än en by, men likväl hade det redan då sitt spårvagnssystem. Winnipeg Street Railway Company organiserades detta år och byggde en spårvagnslinje, som trafikerade Main Street från St. Johns College till Portage Avenue, Portage avenue från Main st. till Kennedy st. och Kennedy st. till Broadway. Man begagnade hästar att draga vagnarna. I dag har staden en den mest fullkomliga spårvagnsbetjäning på den amerikanska kontinenten.

Winnipegs vattentillförsel.

Winnipegs första vattensystem installerades av en privat korporation känd under namnet Winnipeg Water Works. År 1880 tillerkändes detta bolag en exklusiv oktroj för 20 år, men bolaget började icke sin rörelse förrän år 1882. En liten pumpstation uppfördes i närheten av Armstrong's Point icke långt från Maryland bryggan. Vattnet hämtades från Assiniboine River. Endast en liten del av staden hade vattenledningen. De övriga stadsdelarna erhöllo vatten från källor, som borrades på gatuhörnen. Vattenbolaget försåg även sådana, som icke hade vattenledningar införda, med vatten, som distribuerades i tunnor. Denna distribution utfördes av bl. a. en hel del av de äldre svenskarne i samhället. År 1899 beslöt staden att inköpa bolagets egendomar. Köpesumman var 237,650 dollars. Så fort staden övertagit systemet, uppfördes en större pumpstation vid McPhillips st., vars pumpningskapacitet 1918 steg till 14 000,000 per 24 timmar. Denna vattentillförsel var dock i många avseenden otillfredsställande, och därför påbörjades redan år 1905 en agitation för bättre vattentillförsel. Resultatet härav blev, att en plan om byggandet av en permanent vattenväg från Shoal Lake framlades för stadens skattebetalande. Planen endossera des vid en omröstning i oktober 1913. Detta jättestora företag kostade i det närmaste 17,000,000 dollars. Vattenledningen är 96,5 mil i längd. Den cementerade akvedukten har en kapacitet av 85,000,000 gallon per dag, och pipilinan 30,000,000 gallon per dag. Således har Winnipegs vattentillförselssystem utvecklats från distribuering medels tunnor och en obetydlig pumpstation till en vattenledning, som tillför staden outtömliga förråd av vatten, och som i sig själv är ett ingenjörernas mästerverk.

Winnipeg Hydro.

Winnipeg Hydro Electric System är ett av de mest successfulla publika företag i Canada. Det har en 12-årig framgångsfull tillvaro och utvidgar sig med omkring 10,000 hästkrafter årligen. Upphovsmannen till detta företag är ald. J. W. Cockburn, som under år 1904 begynte att agitera för detsamma. År 1906 gåvo stadens skattebetalande sitt gottycke till uppförandet av en kraftstation till en kostnad av $3,250,000. Denna kraftstation levererade ursprungligen 20,000 hästkrafter. Den är byggd vid Point du Bois, 77 mil från staden, och drives av vattenkraft från Winnipeg River. Beställningar hava nu gjorts för maskinerier, som skola iståndsätta stationen att leverera 100,000 hästkrafter. Systemet är nu värderat till 14,000,000 dollars. Såsom ett offentligt företag har Winnipeg Hydro intagit den förnämsta platsen å Amerikas kontinent.

Winnipegs förnämsta utvecklingsår.

I slutet på 70-talet och början av 80-talet förekom en stor och hastig tillökning av Winnipegs folkmängd. Inströmmandet av immigranter och järnvägsbyggnationer gjorde, att affärerna i staden blomstrade och man fick stor tilliförlit till Winnipegs framtid. Den välmåga och expansion, som kom till Winnipeg efter den första järnvägens färdigbyggande, pågick dock icke utan avbrott. Byggnadsaktiviteter och förbättringar av alla slag tillika med den hastiga folkökningen gjorde, att man allmänt insåg, att Winnipeg skulle bli en stor stad. Men man räknade på en allt för hastig tillväxt. Staden började lida av överbyggnation, och fastigheter såldes och köptes för fabulösa summor. Byggnadstomter på Main st. och Broadway uppbringade ett högre pris per fot än vad som erhölls för byggnadstomter å Michigan ave. i Chicago. Otaliga fastighetsmäklare funnos, och fullkomligt spekulationsraseri förekom. Sammanstörtningen kom till slut. Många lämnade staden, fastighetsvärdet sjönk hastigt, och många landagenturer blevo försatta i konkurs.

Emellertid förbättrades förhållandena och staden begynte åter att stadigt och säkert gå framåt. Dock har tillväxten efter år 1900 icke haft någon fenomenal karaktär. Winnipegs bästa utvecklingsår voro från århundradets början till år 1914. Under dessa 14 år förökades folkmängden från 43,340 till 203,255, icke inberäknade förstädernas invånare. Sakta men säkert ha stadens gator och huslängor krupit fram över slätterna, och i dag, när Winnipeg kan fira sitt 50-årsjubileum, kan det i sanning sägas, att det på ett halvt århundrade liksom genom ett slag av trollstaven sprungit upp ur jorden.

HADE BABYLONIERNA TELESKOP

De tvenne solen närmast gående planeterna Merkurius och Venus visa sedda genom kikare faser liksom månen, och förklaringen till detta förhållande är följande. Eftersom planeterna ju icke äro självlysande, är endast hälften av deras yta på en gång belyst av solen. Befinner sig nu solen mellan oss och planeten, så se vi hela planetytan som ljus, men om vi ha planeten mellan oss och solen, är dess obelysta sida vänd mot oss.

Det är välkänt, hur Galilei upptäckte Venus' faser, när han 1610 iakttog denna planet med sin kikare. Den astronomiska litteraturen ger såvida känt ingen antydan om att denna egendomlighet hos planeten skulle vara känd förut, oaktat det ju ingalunda är troligt, att Galilei var den förste, somkonstruerat en kikare. I varje fall har denne ansetts som upptäckaren av planeternas faser ända tills för några år sedan en kilskrift upptäcktes, som talar om Venus' horn. Vi återge en översättning av denna inskrift från en uppsats i Kosmos av år 1920 av H. Hein, vilken uppsats tagits till grundval för föreliggande artikel:

"När det inträffar, att Venus undanskymmer en stjärna med sitt högra horn, och när Venus är stor (ljusstark) och stjärnan liten, då skall Babyloniens (Ackabs) konung bliva stor och mäktig och utsträcka sin spira över jordens fyra hörn, och andra konungar skola betala skatt till honom."

Här föreligger en astrologisk profetia, och det är tydligt, att en passage av Venus förbi en stjärna måste vara en utomordentligt sällsynt tilldragelse, att döma av den storhetsdröm, som profeten-forskaren velat se förverkligad i anknytning till en sådan händelse. En astronomisk utredning visar också, att det i verkligheten är ytterst sällan en planet med Venus' ringa skenbara dimensioner passerar förbi och för en kort stund undandöljer en fixstjärna. Den astrologiska profetian visar sig alltså vara baserad på långvariga och omsorgsfulla iakttagelser, ett faktum av stort intresse för belysning av babyloniernas astronomiska kunskaper. Vad som frapperar oss ännu mer är uttrycket Venus' "horn." Hein försäkrar oss, att det finnes ej minsta tvivel, att det babyloniska uttrycket

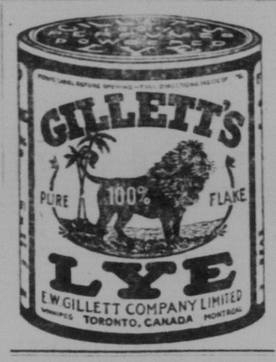

verkligen betyder horn, ett uttryck, som vi ju också använda för att beteckna spetsarne av planetens skära. Då uppkommer den mycket intressanta frågan: Hade babyloniska astronomer förvärvat sig denna kunskap om Venus genom observationer med obeväpnat öga, eller hade de rent av teleskopiska hjälpmedel till sitt förfogande?

Först må då anmärkas, att varken grekerna eller araberna synas ha varit i stånd att upptäcka Venus' verkliga form. I nyare tider har väl en och annan trott sig se Venus som en skära, och den som skrivér detta har mottagit fullt pålitliga uppgifter om sådana observationer. Men i samtliga fall kände dessa iakttagare till astronomiens element, och därför få deras observationer ej tillmätas någon utslagsgivande betydelse. Nu anses ju atmosfären i Mesopotamien vara särskilt klar och genomskinlig. Ehuru ingen vetenskapligt tillfredsställande jämförelse har utförts mellan de atmosfäriska förhållandena i de gamla kulturländerna och centrum för våra dagars astronomi, Stilla havskusten, torde dock tryggt kunna vågas det påstående, att det senare området erbjuder fullt ut lika goda observationsmöjligheter, om ej bättre än Mesopotamien. Författaren har vid många tillfällen iakttagit Venus i California och därvidlag aldrig med säkerhet iakttagit dess faser med obeväpnat öga. Vid åtskilliga tillfällen här planeten synts förlängd, men detta skulle likväl kunna förklaras som en effekt av refraktion (ljusets brytning i luft). Utan kännedom om Venus' verkliga natur skulle näppeligen astronomiska observationer i California vara i stånd till att utan kikare påvisa dess faser.

Återstår då som en möjlighet, att babylonierna känt till teleskopet och företagit verkliga observationer av himlakropparne. Denna hypotes bör mähända ej utan vidare förkastas, så mycket mer som i några kilskriftstexter, funna senare än den ovannämnda, det talas om planeten Mars' horn. Nu äro ju faserna hos de planeter, som gå utanför jorden, som man lätt finner, små, så små, att planeterna aldrig synas i form av en skära. Hein anmärker, att babylonierna använde "horn" för att beteckna även jämförelsevis obetydliga utsvällningar. Vad som emellertid kan fastslås är, att det är alldeles otänkbart, att det skulle vara möjligt att genom observationer utan teleskop iakttaga marsfaserna, efter som ju Mars har skenbart mycket mindre dimensioner än Venus och av ögat uppfattas som i det närmaste punktformig.

Enkla linser voro ju kända och använda i antiken. Om jag ej missminner mig, har man vid utgrävningarna i Ninive funnit en kvartslins. Det berättas ju också, att Arkimedes höll romerska flottan på aktningsvärt avstånd från det belägrade Syrakusa tack vare användandet av "starka brännglas." Alltnog, linser synas ha varit kända, och då är det ej alldeles otänkbart, att de också användes som förstorande hjälpmedel. Ett primitivt teleskop kan kontrueras med hjälp av en enkel lins, och babylonierna kunna ju ha använt sig av ett dylikt hjälpmedel för att studera planeterna och finna ut, att de hade faser. Två invändningar ge sig genast. Om teleskopiska hjälpmedel varit bekanta för babyloniernas lärda, förefaller det underligt, att ingenting bevarats till eftervärlden angående konstruktionen. Nå, detta kan ju bero på ett flertal omständigheter, men hade man haft teleskop även av de mest primitiva slag, skulle ej då åtminstone månbergen och kanske även Saturni ringform ha blivit upptäckta? Och skulle man ej också liksom senare Galilei ha funnit, att ett stort antal stjärnor, osynliga för blotta ögat, existerade, ja, att Vintergatans matta ljus i kikare upplöste sig i ett otal ljussvaga stjärnor? Dylika upptäckter äro alltför sensationella för att ej astronomernas fantasi skulle ha eggats, och säkert skulle också babyloniernas världsuppfattning ha blivit påverkad.

Det må invändas, att vi ej känna nog av deras världsuppfattning för att kunna utesluta den nyss framställda möjligheten. Säkert är, att det skulle vara underligt, om endast två av de märkliga upptäckter, som gjordes i början av 1600-talet med tillhjälp av ofullkomliga hjälpmedel, och vilka äro möjliga med varje primitivt teleskop, skulle ha bevarats till eftervärlden, under det att de andra råkat i glömska. Just det förhållandet, att varken solens fläckar eller månens berg observerats av babylonierna, så vitt känt är, synes oss vara det kraftigaste argumentet mot hypotesen, att de kände till teleskop eller andra förstorande hjälpmedel. Betänk också teleskopets betydelse för den allmänna kulturutvecklingen! En uppfinnare av detta slag måste ha satt djupare spår i Babyloniens liv än som synes ha varit fallet.

Men hur förklara de ovannämnda uttrycken om Venus' och Mars' horn? Kanske föreligger ett analogislut. De nämnda planeterna hade kanske av babyloniska astronomer jämnställts med månen, och då hade man kanske också trott, att de visade månfaserna, oaktat hypotesen ej kunde bevisas. Förklaringen må gälla för vad den kan. I varje fall är det mähända klokast och försiktigast att ej etablera någon hypotes om babyloniska teleskop, innan kilskrifter blivit funna, som meddela andra fakta än de ovannämnda av sådan natur, att de enklast förklaras såsom resultat av teleskopiska iakttagelser.

De resultat från nyare forskningar angående Babyloniens astronomi som antytts här i korthet, visa emellertid, att astronomiens historia alltjämnt är rik på intressanta problem, och att vi i mångt och mycket ännu ha jämförelsevis svaga föreställningar om den astronomiska kunskapen hos de folk, som en gång nått så hög kultur i landet mellan Eufrat och Tigris.

Knut Lundmark.

MÅNGA TOMMA PLATSER I DEN FINSKA RIKSDAGEN.

Häktningarnas slagskugga faller över samlingen och arbetet.

I ett hälsingforsbrev till Soc.-Dem. daterat den 17 okt. skriver märket K. W. bl. a. följande:

Riksdagen, som sedan våren hållit ferier, medan statsutskottet arbetat med budgeten, har i dag varit samlad till ett kort plenum kl. 2 e. m., varvid ordet leddes av talmannen dr P. Wirkkunen. Riksdagsmännen voro någorlunda fulltaligt tillstädes, undantagandes 26 av kommunisterna, vilkas platser stodo tomma längst ute till vänster. Stämningen var matt; här och där sågos grupper av riksdagsmän, som enskilt diskuterade den genom kommunisthäktningarna inträdda situationen.

Talmannen uppläste en skrivelse från Åbo hovrätt, vari meddelades, att samtliga kommunistiska riksdagsmän komme att ställas till ansvar för förberedelse till högförräderi. De häktade komme därför att kvarhållas i fängelset, och de fem ännu på fri fot varande skola anhållas.

Kommunisten Pulkkinen, som frigivits efter avtjänande av tidigare ådömt fängelsestraff, hade infunnit sig och ville tala men förvägrades ordet.

Vid plenum överlämnades till riksdagen ett antal propositioner mest anslutande sig till budgeten. Något annat upptog dagordningen ej.

De reaktionära krafternas uppmarsch på bred front.

Det är i kommunisthäktningarnas slagskugga den finska riksdagen har samlats. I samma tecken skall den arbeta — så länge den arbetar.

Kommunisthäktningarna voro i själva verket blott en början. Det är en uppmarsch på bred front av de reaktionära krafterna vi nu bevittna i Finland.

När meddelandet om dessa häktningar i somras spreds över landet, tyckas många ha gripits av den tanken, att det nu gällde att smida, medan järnet var varmt. Statsministern, som då vistades i sitt hem på österbottniska landsbygden, fick strax mottaga ep från Gamla Karleby utsänd hyllningsdeputation, som ville mana regeringen att gå vidare och "med alla till buds stående medel trygga arbetsfreden i landet." Trygga arbetsfreden — det var karlebybornas syn på kommunisthäktningarna, och högerpressen har utvecklat samma tanke, mindre naivt förstås, men ändå fullt begripligt. Det är över Landsorganisationen det bör härnäst gå ut.

Fackföreningarna trakasseras.

Tills vidare trakasseras de enskilda fackföreningarna. Brokigheterna i de lokala myndigheternas åtgärder härutinnan vittnar om, att svängrum också har lämnats åt det lokala initiativet, vars krumsprång centralmakten ej längre tyckes känna behov av att reglera. I Tammerfors vägras fackföreningarna rätt att anordna soaréer; i Hälsingfors utrönes, vilka fackföreningar kunna anses ha hört till det upplösta kommunistpartiet. I anledning av otaliga högertidningars förfrågningar har polismästaren i Hälsingfors beklagat sig över de svårigheter, som vållas honom genom att till fackföreningarna höra också socialdemokrater — kunde blott dessa förmås att bilda särskilda fackföreningar!

Ord som dessa verka motsatsen mot det som avsetts. Sannolikheten av fackorganisationens sprängning minskas yttermera.

Kommunisterna skola icke få delta i val.

Men de reaktionära ställa målet högt. Efter att ha fått kommunisterna avlägsnade ur riksdagen föresätta de sig att också för framtiden hindra deras återvändande dit. Nationella samlingspartiets vihorgsorgan Karjala förutsäger tvärsäkert, att "vid nästa val gives kommunisterna ingen plats i Finlands riksdag. Ingen valnämnd tar emot deras papper, utan de kastas i papperskorgen(!). Och skulle någon av dem under falsk flagg lyckas segla in i riksdagen, så kastas han ut."

Eller för att ta ett citat ur en svenskspråkig landsortstidning, en som utkommer i Tammerfors:

"Det vore oförlåtligt lättsinnigt att låta de häktade kommunistiska riksdagsmännens suppleanter i riksdagen fortsätta sina företrädares riks- och landsförrädiska stämplingar. Det enda riktiga är, anse vi, att riksdagens dörrar nu och för all framtid stänggas för kommunisterna, och att riksdagen upptager till brådskande behandling frågan om åtgärder för att förhindra kommunisterna att vid nästa riksdagsval uppträda med kandidatlistor och driva valpropaganda."

En viss medborgargrupp skulle alltså berövas en rätt, som ovillkorligen tillkommer alla medborgare enligt grundlag. Och riksdagen skulle förmås att ge ett sken av laglighet däråt, görande därmed sig själv till en tjänstepiga åt godtycket och våldet. Skulle förslaget leda till resultat, så skulle den där jämförelsen mellan Finland och Albanien, som stundom av finländare vid dåligt humör göres, bli enbart nedsättande — för Albanien. Det går väl ej därhän. Men redan det, att ett slikt förslag kunnat på allvar framställas, visar, hur långt vi här kommit. — — —

Socialdemokraterna göra obstruktion.

Hälsingfors 18 okt. — Riksdagens lagutskott och grundlagsutskott voro sammankallade till på torsdagen, icke vid någotdera sammanträdet. Då på grund härav beslutmässit antal icke var närvarande, måste sammanträdet inhiberas. Däremot deltogo socialdemokraterna i utrikesutskottets sammanträde, där utrikesministern redogjorde för bl. a. de vid ryska gränsen timade händelserna och Lövskäraffären.

Socialdemokratiska gruppens ordförande dir. Tanner har meddelat Svenska Pressen, att gruppen anser, att riksdagen snarast möjligt bör göras fulltalig. Uteblivandet från utskottssammanträdena motiveras härmed. En förfrågan av tidningen, huruvida framställning från gruppens sida om riksdagsupplösning vore att vänta, ansåg sig Tanner ej nu kunna besvara. Han nämnde endast, att gruppen tillsvidare ställer sig avvaktande.

Enligt vad i riksdagskretsar uppges, torde socialdemokraterna ha beslutat att icke deltaga i utskottsarbetena annat än vid budgetbehandlingen och den i samband därmed stående behandlingen av skattelagförslag. Likväl torde utskotten kunna göras beslutföra, då tillräckligt antal borgerliga medlemmar och suppleanter finnas i varje utskott. Olägenheter i utskottsarbetet kan dock obstruktionen medföra, då det blir svårt att samtidigt sammankalla flera utskott.

Det "biter" allt. Hemmasvensken: — Ni lär ju ha så höga hus i Amerika?

Svensk-amerikanen: — Höga hus ja! Det finns hus där, som ä så höga, att de ha evig snö på taken, you know!

Prenumerera på SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Robin Hood Flour

Väl värt den lilla prisskillnaden

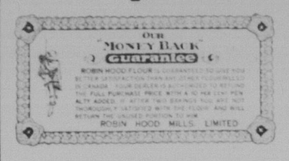

Inneslutet i varje säck av 24 lb. vikt eller däröver

ROBIN HOOD MILLS LTD
MOOSE JAW, SASK. CALGARY, ALTA.

JUST

Ej bara tänk på

att betala Er prenumerationsavgitt, utan insänd den

NU

FARMLAND I CANADA
The Canadian Pacific Railwav
(Koloniserings-departementet)

Gör det lätt
för den svenska jordbrukaren och jordbruksarbetaren

Att slå sig ned i Canada
Lätta avbetalningar arrangerade för trettiofyra år om så önskas. Utmärkta skolor, kyrkor, städer och marknadsplatser etc.

Vi företaga ofta exkursioner för att låta spekulanter bese landet
Reguljär ångbåtsförbindelse från Liverpool, Glasgow och Southampton
Penningförsändelser förmedlade på förmånliga villkor.
För vidare underrättelser och illustrerad pamflett tillskriv:—

The Canadian Pacific Railway
Colonization and Development Department, Winnipeg, Man.
eller Mr. M. E. Thornton, Superintendent of Colonization, Room 10
Department of Natural Resources, Building, Calgary, Alta.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap. — Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, impotens, mansvaghet, ofruktsamhet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute
684 Union Avenue, New York
Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

THE STAR STORE
Wetaskiwin, Alberta.
Butiken med skandinaviska betjänter.
Butiken varest du kan erhålla vadhelst du önskar — —
Vi önska speciellt fästa er uppmärksamhet vid det faktum att alla våra varor äro av förstklassig beskaffenhet och ändå till allra lägsta priser.

Montgomery Brothers Ltd.

England har uttryckt sig ogillande rörande den nybildade republiken i Rhenländerna. Frankrike och Belgien förhålla sig, åtminstone skenbart, neutrala. Firman Krupp har träffat enskild överenskommelse med Frankrike rörande sina industrier och kommer som följd därav att hålla sina stålverk i rörelse.